

Markus Köhle v Mariboru: Show must go (on)!

Goethe-Institut v Ljubljani in Oddelek za germanistiko Filozofske fakultete Univerze v Mariboru sta v sredo, 26. novembra 2008, v Mariboru gostila avstrijskega avtorja in »performans-poeta« Markusa Köhleja. Mlad in zelo nadarjen avtor je že navdušil na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je ob vključevanju poslušalcev pritegnil tudi marsikaterega »ne-ljubitelja« literature.

Mlad avtor in performer Markus Köhle piše predvsem zato, da bi bil slišan. Tako sploh ni nenavadno, da v prostem času vodi *poetry slame* – najbolj javne in zabavne predstavitve poezije. Iz literature po navadi naredi pravi šov, njegova živahna in razgibana »uprizoritev« lastnega ustvarjanja, je prava paša za oči in ušesa. Poslušalce popelje v svet zavozlank, v igranju z besedami pa je spretnejši kot marsikateri nogometaš. Poigrava se z zvokom in ritmom, eksperimentira s pesniško formo in ironizira dejansko »stanje stvari«.

V Mariboru je predstavil svojo zbirko »kulinaričnih« tekstov z naslovom *Wegetarische Prosa* (Vegetarijanska proza), kjer je samostalnike pomešal z zelenjavo, iz česar pa ni nastala le navadna zelenjavna juha, temveč pripoved, ki je poslušalce nasmejala do solz. Obvlada prav vse tehnike »premetavanja« besed, iz katerih včasih oblikuje tudi kak posrečen neologizem. Tudi svojo bio-bibliografijo je uglasil na pesem - če koga denimo zanima, od kod prihaja, takoj zrecitira pesem na Ö kot Österreich (Avstrija). S poezijo eksperimentira do take mere, da si jo ob pomoči publike izmišljuje sproti, recimo na poljubno črko, ki mu jo dodelijo poslušalci. Iz prav vsake situacije naredi »umetnino« in prav z vsako »težavo« se spopade na eruptiven način. – ljubezenske, denimo, je predelal v sodobni varianti pesništva minezengerjev, tradicionalne poezije nemških srednjeveških pesnikov in pevcev ljubezenske poezije, v kateri osvetljuje vse »pomankljivosti« idealnih žensk in upesnjuje neprijetnosti, ki jih prinaša nesojena, (ne)usodna ljubezen.

Čeprav je pesniški slem (v poslovenjeni obliki) v zadnjih letih znan tudi pri nas – vsako leto obstaja kar nekaj tovrstnih prireditev v KUD-u France Prešeren ali na Metelkovi v Ljubljani – pa kljub temu njegova priljubljenost in tehnična dovršenost nikakor še ne dosega nivoja podobnih *eventov* v nemškogovorečem prostoru. Poezija, kot je Köhlejeva, gradi predvsem na šovu, besedni in verzni igri, manj »prebavljiva« pa je na papirju, kjer mora nematerni govorec (da sploh ne govorimo o prevajalcu!) prehoditi celo kalvarijo zavozlank, da se uspe vsaj približati pomenu oz. substanci te poezije. Tako lahko šov postane lov, ob katerem pa puška včasih pristane celo v koruzi.

Nina Petrič

